

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2C/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218201424
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2019:3218201424.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobkyne: T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. Č.. XXX/X, B. Z. B., štátna občianka Slovenskej republiky, pr. zast. Pavlom Trnkom, advokátom so sídlom Novomeského 1322/16, 957 01 Bánovce nad Bebravou, proti žalovanému: P. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom mesto B. Z. B., štátny občan Slovenskej republiky, o zákaze priblíženia sa k žalobkyni, takto

rozhodol:

I. Súd u k l a d á žalovanému zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.11.2018 sa žalobkyňa domáhala vydania rozsudku, ktorým súd uloží žalovanému zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako päť metrov. Podanú žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným žila v družskom pomere, z ktorého sa im narodila dcéra T. X., nar. XX.XX.XXXX. Žalovaný bol za násilnú trestnú činnosť vo výkone trestu odňatia slobody. V mesiaci august v roku 2017 bol žalovaný z výkonu trestu odňatia slobody prepustený. Opätovne bol vzatý do väzby a následne odsúdený za násilnú trestnú činnosť. Poukázala na skutočnosť, že v januári 2019 má byť žalovaný prepustený a má obavu, že ju bude vyhľadávať a kontaktovať. Uviedla, že zo žalovaného má strach, bojí sa ho, v minulosti navštívila aj psychiatrickú ambulanciu, aby prekonala strach zo žalovaného. Žalovaného sa veľmi bojí a má dôvodnú obavu o jeho opätovné verbálne, fyzické a psychické útoky voči jej osobe a taktiež voči osobe ich maloletej dcéry.

2. K podanej žalobe sa podaním zo dňa 30.12.2018 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že nevidí najmenší dôvod, prečo by mal súd rozhodnúť v prospech žalobkyne. To, že bol vo výkone trestu nerobí z neho do budúca automaticky zlého človeka a agresora. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa je alkoholička a psychicky liečená osoba, čo nepridáva na výchove ich maloletej dcéry. Uviedol, že je v jeho záujme poskytnúť dcére, čo bude potrebné, ale ani v najmenšom ho nezaujímajú žalobkyňa ako osoba a ako žena. Táto sa neustále stavia do pozície obeť, pričom bola viackrát riešená priestupkovou komisiou z dôvodu rušenia nočného pokoja pre nadmerné požívanie alkoholu, čo môžu potvrdiť obyvatelia bytového domu. Uviedol, že má obavu, aby prípadné kladné rozhodnutie nebolo z jej strany do budúca použité za účelom dostať ho opätovne do väzenia. Žiadal, aby súd podanú žalobu zamietol, prípadne vytýčil termín pojednávania, ktorého sa bude môcť osobne zúčastniť.

3. K vyjadreniu žalovaného sa podaním zo dňa 23.01.2019 vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že tvrdenia žalovaného sú účelové. Opis jeho skutkov, za ktoré bol právoplatne odsúdený, svedčia o tom, že je daná dôvodná obava, aby žalovaný v trestnej činnosti nepokračoval. Uviedla, že sa jej mnohokrát vyhrážal, že ju zabije, že on nemá, čo stratiť. Poukázala na skutočnosť, že zo žalovaného má neustále strach a obavu o svoj život a život svojich detí. Žalovaný už bol dvakrát právoplatne odsúdený za násilnú trestnú činnosť voči jej osobe, to je dosť na to, aby mala obavu a strach. Uviedla, že spomienky na jeho vyčíňanie zanechali stopy na jej osobnosti. Žalovaný bol posledný rok vo výkone trestu odňatia slobody, nemá ani tušenia, ako sa bude chovať po prepustení na slobodu. Svojím žalobným návrhom sa preto domáha ochrany jej osobnosti pred viacnásobne súdne trestanou osobou.

4. Na základe návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 10.01.2019, ktorý podala osobne na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou dňa 10.01.2019, tunajší súd uznesením č. k. 2C/40/2018 - 27 zo dňa 14.01.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.03.2019 a vykonateľnosť dňa 13.02.2019, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil žalovanému zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Toto neodkladné opatrenie súd nariadil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedeného na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou značkou 2C/40/2018.

5. Súd následne na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 23.09.2019, na ktoré sa dostavila žalobkyňa a jej právny zástupca. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý mal predvolanie na pojednávanie doručené podľa § 106 ods. 1 písm. a/ C.s.p. v spojení s § 111 ods. 3 C.s.p., neospravedlnil svoju neúčasť a ani nežiadal odročit' pojednávanie z dôležitého dôvodu. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 C.s.p., súd na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením žaloby, podaní strán a listín a oboznámením trestného rozkazu tunajšieho súdu č. k. 3T/22/2018-171 zo dňa 11.04.2018 v spojení s opravným uznesením tunajšieho súdu č. k. 3T/22/2018-181 zo dňa 19.04.2018, rozsudku tunajšieho súdu č. k. 1T/80/2011-310 zo dňa 07.02.2012, rozsudku tunajšieho súdu č. k. 1T/80/2011-428 zo dňa 18.11.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/4/2014-447 zo dňa 13.02.2014 a znaleckého posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. pod č. 38/2018 a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Právny zástupca žalobkyne v prednese na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa trvá na žalobe, ktorá bola doručená súdu dňa 14.11.2018 s tým, že mal za to, že je nutné aj v rozhodnutí vo veci samej špecifikovať petit tak, aby rozsudok nebránil vykonávaniu procesných úkonov, ku ktorým môže dôjsť, či už v civilnom, trestnom, priestupkovom konaní. Uviedol, že upresňuje preto petit žaloby tak, že žiada, aby súd rozsudkom uložil žalovanému zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Neodkladné opatrenie bolo obmedzené na dobu do právoplatnosti rozhodnutia vo veci, pričom žalobkyňa má za to, že je aj naďalej dôvod na to, aby bolo rozhodnuté o tejto povinnosti spočívajúcej v zdržaní sa určitého konania aj rozsudkom s tým, že ide vlastne o rozsudok, ktorý je vydávaný na splnenie povinnosti v zmysle § 137 písm. a) C.s.p. Uviedol, že žalobkyňa zastáva názor, že práve vydanie neodkladného opatrenia v tejto chvíli zabránilo atakom zo strany žalovaného voči žalobkyni, ktorých sa v minulosti dopúšťal. Žalobkyňa sa správa tak, aby sa vyhla akémukoľvek možnému kontaktu so žalovaným. Navrhol rozhodnúť tak, ako je uvedené v podanej žalobe v znení predneseného upresnenia, pričom si zároveň uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov konania.

7. Žalovaný má doposiaľ 12 záznamov v registri trestov. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/80/2011-310 zo dňa 07.02.2012 bol žalovaný uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek I, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek I písmeno c) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek I písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 18.08.2010 v čase o 14.20 hod. pod vplyvom alkoholu v B. Z. B. Z. R.. L. Č.. XXX, čakal na poškodenú T. T. (žalobkyňu), s ktorou žil v spoločnej domácnosti a majú spolu dieťaťa, ktorá keď ho pri príchode k činžiaku, v ktorom býva uvidela, začala pred ním utekať z R.. L. smerom na autobusovú stanicu, následne poškodenú prenasledoval a kričal na ňu, aby zastavila a ak nezastaví,

tak ju zabije, tiež jej vulgárne nadával, na parkovisku pri autobusovej stanici ju dobehol, začal ju udierať rukami do oblasti hlavy, následne zakopol a spoločne s poškodenou spadli na zem, kde ju naďalej udieral rukami zovretými päť do oblasti hlavy a po celom tele, škrtil ju, pričom v priebehu útoku jej vulgárne nadával a povedal jej, že ak mu nevráti veci, ktoré má u nej v byte, tak ju zabije, potom vstali a držiac poškodenú za vlasy, ťahal ju za oplotenie oddeľujúce novú časť autobusovej stanice od starej, poškodená následne z kabelky vytiahla slzotvorný sprej, ktorý mu nastriekala do očí, no i potom ju stále držal za vlasy a snažil sa ju fyzicky napádať, po chvíli sa mu poškodená vytrhla a útok skončil, v dôsledku útoku utrpela poškodená zranenia a to mnohopočetné pomliaždenia hlavy, zmliaždenie chrbta a pravej polovice hrudníka, pričom poškodená bola obmedzená na bežnom spôsobe života v dobe od 18.08.2010 do 21.08.2010, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/28/2008-280 zo dňa 14.12.2010, právoplatného dňa 17.12.2010 ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Následne, na základe návrhu na obnovu konania, Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením č. k. 1Nt/1/2003-57 zo dňa 23.04.2013, právoplatným 23.04.2013, vyhovel návrhu odsúdeného (žalovaného) na obnovu konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 1T/80/2011 a zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. I T/80/2011-310 zo dňa 07.02.2012, právoplatný dňa 09.02.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/80/2011-428 zo dňa 18.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/4/2014-447 zo dňa 13.02.2014 bol žalovaný (pri nezmenenom výroku o uznanej vine) odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému (žalovanému) rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1 T/28/2008-280 zo dňa 14.12.2010, právoplatného dňa 17.12.2010 a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2T/119/2011-91 zo dňa 20.03.2012, právoplatného 15.05.2012, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

8. Okresný súd Bánovce nad Bebravou trestným rozkazom č. k. 3T/22/2018-171 zo dňa 11.04.2018, právoplatným dňa 11.04.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 3T/22/2018-181 zo dňa 19.04.2018, uznal žalovaného za vinného z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa 360a odsek 1 písmeno a), b) a c), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na skutkovom základe, že v období od 17.08.2017 až do dňa 15.01.2018 V. B. Z. B. dlhodobo prenasledoval svoju bývalú družku a matku spoločného dieťaťa T. T. (žalobkyňu) tým spôsobom, že ju opakovane vyhľadával a čakával pred bytovým domom v mieste jej trvalého bydliska na ul. L. Č.. XXX/X, opakovane vyzvával na jej bytový zvonček pri vchodových dverách do bytového domu v mieste jej bydliska, z dôvodu ktorého si musela následne nechať vypnúť svoj zvonček, taktiež ju opakovane vyhľadával v jej zamestnaní a tam ju slovne obťažoval počas práce, ďalej jej opakovane zasielal väčšie množstvo SMS správ s vulgárnym obsahom a mnohokrát a opakovane ju proti jej vôli kontaktoval telefonicky z jeho tel. čísla XXXX/XXXXXX, a to aj v nočných hodinách a takto si vynucoval komunikáciu s poškodenou, pričom v období od 22.08.2017 do dňa 15.01.2018 ju preukázateľne telefonicky slovným spojením v znení, že "jej dá zvonieť na kosto! Alebo v znení, že "za chvíľu sa jej opäť pozerá na balkón a ozaj tam bude ešte dlho, nespravila dobre...", pričom naposledy ju takto kontaktoval z jeho tel. čísla XXXX/XXXXXX v čase o 05.23 hod. dňa 15.01.2018 SMS správou v znení "no dávaj už sa teším", čo ona považovala ako vyhrážku, aby už vyšla z bytu von a išla do práce a tam na ňu bude čakať, pričom z takého konania má poškodená obavu o seba, aby znova nedošlo aj k jej fyzickému napadnutiu z jeho strany, ako sa to už stalo v minulosti, a za ktorý skutok bol žalovaný v minulosti odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom uvedeným konaním dlhodobo podstatným spôsobom zhoršil kvalitu života poškodenej (žalobkyne), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

9. V rámci uvedeného trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria č. 38/2018 vo veci skúmania duševného stavu obvineného (žalovaného). Znalec v predmetnom znaleckom

posudku uviedol, že u žalovaného v objektívnom obraze zistil poruchu osobnosti v zmysle sociálnej maladaptovanosti, emočnej instability, nezdržanlivosti; extrémne konzervatívny majetnícky prístup k partnerke; v kombinácii so sociálnou maladaptovanosťou a emočnou instabilitou a nezdržanlivosťou vysoko rizikový. Znalec konštatoval, že žalovaný nie je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska a neodporučil nariadiť ochranné liečenie. Pokiaľ by sa i do budúcnosti dopustil identického konania, nebude to mať psychiatrické príčiny ani dôvody.

10. Žalobkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že má obavu z toho, že v prípade, keby tento zákaz činnosti nebol, tak žalovaný by ju začal atakovať ako predtým. V lete tohto roka sa stalo, že vychádzala z domu, pričom zbadala žalovaného, otočila sa, lebo som sa s ním nechcela stretnúť, nebolo to menej ako päť metrov, pričom žalovaný na ňu vulgárne zakričal. Otočila sa, vrátila sa domov, aby sa mu vyhla. Nevedela uviesť, prečo na ňu kričal. Inak ju nekontaktoval ani telefonicky, ani SMS-kami, ani prostredníctvom inej osoby. Uviedla, že keď je tma, ráno aj večer, si do roboty voláva taxíky, lebo sa bojí žalovaného. Už v minulosti, pred tým, ako bol prvýkrát odsúdený, sa jej vyhrážal, prenasledoval ju, za čo bol aj odsúdený, potom bol prepustený z výkonu trestu, následne asi 3-4 mesiace o ňom nepočula, potom ju začal znova obťažovať cez telefón, cez SMS-ky, potom bol znova odsúdený a teraz má obavu, že sa to bude znova opakovať. Keď ju prvýkrát napadol, tak vtedy vie uviesť, že vypité mal, lebo mu do očí vystriekala celý kaser, ale vôbec na toto nereagoval. Či žalovaný v súčasnosti požíva alkoholické nápoje nevedela uviesť, ale poukázala na skutočnosť, že vie, že v súčasnosti navštevuje pohostinské zariadenia, lebo párkrát ho tam videla. Uviedla, že po prvom útoku v roku 2010 navštevovala psychiatra, mávala nočné mory, chodievala k psychiatrovi dlhšie. V súčasnosti bola asi pred tromi mesiacmi naposledy u psychiatra MUDr. Kobidu. K námietku žalovaného, že požíva alkoholické nápoje, uviedla, že pred rokom 1. septembra 2018 dobrovoľne nastúpila na protialkoholické liečenie a odvtedy abstínuje. K otázke, či je nejakým spôsobom upravený styk s maloletou dcérou, ktorú má so žalovaným a či sa žalovaný domáha kontaktu s dcérou, prípadne starostlivosti o mal. dieťa, uviedla, že v tom roku 2018, keď ho prvýkrát prepustili, tak sa o ňu zaujímal, chcel sa s ňou stretnúť, aj sa stretli, aj sa stretávali párkrát, ale potom prišla domov dcéra s plačom, že už sa s ním nechce stretnúť a že ho už nechce v živote vidieť. Po jeho prepustení v roku 2019 sa žalovaný s jeho dcérou stretol, sa pozdravili, ale dlhšie spolu neboli. Uviedla, že žalovaný ju ohľadom styku s mal. dieťaťom nekontaktoval, nemajú so žalovaným ani upravený styk s maloletou a ani práva a povinnosti k mal. dieťaťu. Maloletá sa s ním teraz nechce stretnúť. V tom roku 2018 jej mal ponúknuť marihuanu, o čom existuje aj nejaký záznam.

11. Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR") povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

12. Podľa čl. 16 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom. Nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

13. Podľa čl. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

14. Podľa § 23 ods. 1, ods. 3 Ústavy SR sloboda pohybu a pobytu sa zaručuje. Slobody podľa odsekov 1 a 2 môžu byť obmedzené zákonom, ak je to nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu zdravia alebo ochranu práv a slobôd iných a na vymedzených územiach aj v záujme ochrany prírody.

15. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

16. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj len "Občiansky zákonník") fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

17. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

18. Podľa § 149 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

19. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

20. Podľa § 193 C.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná.

22. Po právnej stránke súd podanú žalobu vo veci samej posúdil ako žalobu o ochranu osobnosti žalobkyne. Každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

23. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalovaný bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný, pričom mu boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Vo vzťahu k predmetu tohto sporu súd uvádza, že žalovaný bol právoplatne odsúdený tunajším súdom pre prečin nebezpečného prenasledovania na trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, ktorého sa dopustil práve voči žalobkyni ako poškodenej, pričom z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 15.01.2019. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že uvedeného trestného činu sa žalovaný dopustil po tom, ako bol odsúdený pre zločin vydierania v súbehu s prečinom výtržníctva na šesťročný nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom išlo o protiprávne konanie smerujúce voči tej istej poškodenej, teda žalobkyni. Ani dlhodobý výkon trestu odňatia slobody nemal na osobu žalovaného žiadny prevýchovný a preventívny vplyv v smere vyhýbania sa protiprávneho konania voči osobe žalobkyne. U žalovaného možno vzhľadnú tendenciu k recidíve protizákonného konania. V tejto súvislosti súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že znalec pri skúmaní duševného stavu osoby žalovaného v rámci posledného trestného konania konštatoval extrémne konzervatívny majetnícky prístup žalovaného k partnerke, v kombinácii so sociálnou maladaptovanosťou a emočnou instabilitou a nezdržanlivosťou vysoko rizikový. Z výpovede žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že po poslednom prepustení žalovaného na slobodu tento ju nekontaktoval, ale v lete tohto roka došlo k osobnému stretnutiu žalobkyne so žalovaným, pričom tento síce neporušil neodkladným opatrením uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni, ale žalobkyňu opätovne vulgárne verbálne osočil. U žalobkyne pretrváva strach a obava, že v prípade neexistencie súdneho zákazu ju žalovaný bude opätovne kontaktovať a atakovať.

24. Nakoľko mal súd za preukázané, že došlo zo strany žalovaného k porušeniu práv žalobkyne na ochranu jej osobnosti a k zásahom do jej telesnej integrity a vzhľadom na zistené skutočnosti ohľadom osoby žalovaného, súd dospel v danom prípade k záveru, že je dôvodné uložiť týmto rozhodnutím žalovanému zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako päť metrov tak, aby nedochádzalo k ďalším neoprávneným zásahom žalovaného do práv žalobkyne. Stanovená vzdialenosť je podľa názoru súdu dostačujúca a zároveň neprimerane neobmedzuje slobodu pohybu žalovaného. Súd ďalej považoval za potrebné z praktického hľadiska obmedziť uložený zákaz pre prípad účasti žalobkyne a žalovaného na úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný a pri ktorých nemožno vylúčiť, že sa žalobkyňa a žalovaný stretnú a z objektívnych dôvodov nebude možné zabezpečiť, aby fyzická vzdialenosť medzi nimi bola menšia ako päť metrov. Z tohto dôvodu rozhodol tak, že v prípade vykonávania procesných úkonov v

rámci konaní pred orgánmi verejnej moci, na ktorých sa bude vyžadovať osobná prítomnosť žalobkyne i žalovaného, sa tento zákaz neuplatní, pričom v tomto smere na pojednávaní žalobkyňa aj upresnila svoj žalobný návrh.

25. Súd preto na základe skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním a v kontexte citovaných právnych predpisov podanej žalobe žalobkyne vyhovel.

26. Súd pre úplnosť uvádza, že nadobudnutím právoplatnosti tohto rozsudku zanikne zo zákona podľa § 333 C.s.p. neodkladné opatrenie, ktoré tunajší súd nariadil v danej veci uznesením č. k. 2C/40/2018 - 27 zo dňa 14.01.2019.

27. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola v tomto spore úspešná v celom rozsahu, keď súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Zároveň bola žalobkyňa úspešná v konaní o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyni preto voči neúspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania, vrátane trov konania o neodkladnom opatrení. Na základe uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni v stanovenej lehote náhradu trov konania v celom rozsahu.

30. O výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.